

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Yttrande över promemorian ”Snabbare lagföring” (Ds 2018:9)

Regeringskansliets diarienummer Ju2018/02403/DOM

Övergripande synpunkter

Det är lovvärt att förslag läggs fram som syftar till att förenkla och effektivisera brottmålsprocessen med bibehållen rättssäkerhet. Hovrätten saknar dock en analys av hur vissa inslag i försöksverksamheten kan komma att påverka handläggningstiderna för övriga mål i de allmänna domstolarna om ytterligare resurser inte tillförs.

Det är hovrättens bedömning att även de mål som omfattas av förslagen i denna utredning kommer att överklagas i en inte obetydlig omfattning. Bortsett från ungdomsmålen är de mål som omfattas av förslagen inte förtursmål i hovrätten, vilket innebär att skyndsamhetskraven inte får genomslag i andra instans.

Kapitel 3 – Jourdomstolar

Hovrätten delar utredarens uppfattning att det finns starka skäl som talar emot att inrätta en ordning med jourdomstolar.

Kapitel 4 – Snabbförfarande i brottmål för vuxna lagöverträdare

Hovrätten tillstyrker förslaget att försöksverksamheten ska utvidgas och förlängas. Det är dock viktigt att snabbförfarandet inte negativt påverkar förmågan att utreda och lagföra annan brottslighet.

Kapitel 5 – Snabbare lagföring för unga lagöverträdare

Hovrätten tillstyrker även förslaget att en försöksverksamhet ska genomföras för personer under 18 år med samma påpekanden som gjorts ovan.

Trots att det redan nu finns ett flertal skyndsamhetsregler för ungdomsprocessen är det tydligt att lagföringen i många fall inte går så snabbt som avsett. Det är vidare så att de nu framlagda förslagen kommer att påverka endast en mindre del av det totala antalet ungdomsmål. Hovrätten vill därför, i liket med utredaren, understryka behovet av en större och heltäckande översyn av ungdomsprocessen.

Kapitel 6 – Häktning och snabbare lagföring för frihetsberövade vid mindre allvarlig brottslighet

Ett mera näraliggande sätt att närma sig behovet av ytterligare möjligheter till häktning vid mindre allvarlig brottslighet där förekomsten av återfall är hög är att överväga möjligheterna till straffskärpning. På så sätt skulle också häktning kunna ske inom ramen för bestämmelserna i 24 kap. 1 § rättegångsbalken.

I annat fall bör den föreslagna bestämmelsen om utökade möjligheter till häktning av systematiska skäl placeras i 24 kap. 1 § rättegångsbalken eftersom 24 kap. 2 § rättegångsbalken endast syftar till att säkerställa lagföring.

Hovrätten ifrågasätter också om den föreslagna utvidgningen av 24 kap. 2 § rättegångsbalken kommer att få önskat genomslag med hänsyn till den mycket restriktiva bedömning som ska göras i enlighet med proportionalitetsprincipen. I de fall där häktning ändå kommer att ske blir konsekvensen dessutom att hela fängelsestraffet många gånger kommer att avtjänas i häkte.

Kapitel 7 – Slutunderrättelse vid enklare förundersökningar

Hovrätten tillstyrker förslaget. Hovrätten ifrågasätter dock varför förslaget, att kravet på delgivning av slutunderrättelse inte ska gälla i de fall där det för brottet är föreskrivet fängelse i upp till tre år, ska träda i kraft före det att försöksverksamheten är genomförd och utvärderad.

I handläggningen av detta ärende har deltagit hovrättspresidenten Anders Perklev, hovrättslagmannen Jan Öhman, hovrättsrådet Anna Avenberg och tf. hovrättsassessorn Caroline Nisell, föredragande.

Anders Perklev

Caroline Nisell